

เพลงสุดท้าย ของสังสารวัฏ

วันที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

โอวาทพระราชภาวนาวิสุทธิ

ณ อุโบสถ วัดพระธรรมกาย

โครงการอุปสมบทหมู่ ๑๐๐,๐๐๐ รูป
ทุกหมู่บ้านทั่วไทย รุ่นแรก พ.ศ. ๒๕๕๓

วันอังคารที่ ๑๔ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๕๑

ในสมัยพุทธกาล พระพุทธเจ้าให้นั่งหัตถบา^๒ ก็เพื่อให้ได้ยินทั่วถึงกัน สมัยก่อนมันไม่มีไมค์ ไม่มีลำโพง เพราะฉะนั้นรูปไหนจะหาเหตุไม่ได้ว่า ไม่ได้ยิน แต่ความจริงสมัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้ายังทรงมีพระชนม์ชีพอยู่ พระองค์มีเสียงมหาบุรุษ พูดได้ยินทั่วถึงกันหมด แต่เพื่อเป็นต้นบุญต้นแบบธรรมเนียมปฏิบัติรุ่นต่อ ๆ ไป เมื่อพระองค์ดับขันธปรินิพพานไปแล้วก็จะได้ทำตามนี้ เพราะว่าผู้ที่มีเสียงมหาบุรุษมีเพียงพระองค์เดียว ถึงต้องให้นั่งหัตถบาเพื่อให้ได้ยินกันทั่วถึง ถึงแม้เดี๋ยวนี้ยุคไฮเทคเราก็จำเป็นต้องรักษาธรรมเนียมปฏิบัตินี้ด้วย

บวชล้านรูป

ปีนี้จำนวนพระภิกษุสามเณรในหมู่คณะของเรา รวมทั้งศูนย์สาขาภายในและต่างประเทศรวมแล้วทั้งพระทั้งเณรจำนวน ๒,๓๒๘ รูป ก็ใกล้หมื่นรูปเข้าไปแล้วนะ คงจะมีสักวันเร็ว ๆ นี้นะ รวมแล้วทั่วโลกต้องเป็นหมื่น ๆ รูป อย่างนี้กว่าเยอะนะ สมัยพระสัมมาสัมพุทธเจ้าพระองค์หนึ่ง ๖,๙๐๐,๐๐๐ รูป หลักหมื่นกับหลักหกล้านมันห่างกันเยอะ ถ้าเราช่วยกันขยายทำความเข้าใจกับผู้มีบุญทั่วโลกว่า การบวชมีประโยชน์และมีความสำคัญต่อชีวิตของเราและชาวโลกอย่างไร ก็จะมีผู้มาบวชเพิ่มขึ้น

^๒ ระยะเวลาห่างระหว่างพระสงฆ์ที่นั่งทำสังฆกรรมห่างกันคืบหนึ่ง

ก่อนเราจะละจากโลกนี้ไป ถ้าบวชกันได้สักล้านคนทั่วโลก ก็จะเป็นบุญใหญ่สำหรับพวกเรา ก็หวังว่าศุภณียสาขาท้งภายในและต่างประเทศคงจะได้ยินได้ฟังไปพร้อม ๆ กัน บวชทีหนึ่งเยอะ ๆ ก็ไม่มากเท่าไร ถ้าเทียบกับพลโลกตั้งหลายพันล้านคน เป็นผู้หญิงสักครึ่งหนึ่งผู้ชายก็สามพันกว่าล้าน มาบวชสักล้านก็แค่หนึ่งในสามพัน ซึ่งถือว่าเล็กน้อยเท่านั้น แต่สิ่งดี ๆ ก็จะเกิดขึ้นกับโลกใบนี้ เพราะสมัยที่มีการบวชหลักล้านกว่าเกือบเจ็ดล้านนั้นเป็นยุคมนุษย์มีบุญมาก แต่ที่ไม่ได้บันทึกไว้ในพระไตรปิฎกที่มากกว่านี้ก็มิหนะ ที่บวชกันทีละเยอะ ๆ ยิ่งถ้าถอยหลังไปไกลกว่านั้น ๖,๕๐๐,๐๐๐ ถือเป็นเรื่องเล็กสำหรับยุคก่อน ๆ โน้น ตอนผู้มีบุญเยอะ ๆ บังเกิดขึ้น

เพราะฉะนั้นของเราเพิ่งสองพันกว่ารูป ถือว่าเป็นแค่จุดศุภณียมซึ่งไม่ค่อยจะนิยมเท่าไรเลย เพราะความนิยมของหลวงพ่อยากให้บวชกันเยอะ ๆ แล้ววันสุดท้ายในชีวิตสังสารวัฏ เมื่อภารกิจเสร็จ บวชกันหมดนะ ทั้งหมดเลย ตอนนั้นผู้หญิงจะไม่มี จะหวนกลับคืนไปสู่สภาวะเดิม ปรับปรุงโครงสร้างใหม่ของกายและใจให้เข้าสู่สภาวะเดิมซึ่งเมื่อไรไม่ทราบ

มหาปวารณา

เราได้ปวารณากันไปเรียบร้อยแล้ว นอกเหนือจากเป็นธรรมเนียมปฏิบัติที่สัมมาสัมพุทธเจ้า ทรงมีพุทธบัญญัติไว้ การปวารณาจะเป็น

เหล่าพระธรรมทายาททุกหมู่บ้านทั่วไทย ร่วมใจกันสวดมนต์
ณ มหาธรรมกายเจดีย์

ประโยชน์สำหรับตัวเรานะ เหตุที่มีการปวารณาซึ่งกันและกันก็เพราะว่า
ทุกคนมีเชื่อมานะทีปฏิ คือ นอกจากเตือนตัวเองไม่ค่อยจะได้แล้ว ใคร
เตือนก็ไม่ได้ด้วยซึ่งมันอันตราย เพราะการมาบวชเรามีวัตถุประสงค์ที่
จะทำพระนิพพานให้แจ้ง เพื่อสลัดตนให้พ้นจากกองทุกข์ จากการเป็น
บ่าวเป็นทาสของพญามาร คือ ต้องการความบริสุทธิ์หมดจดจากการ
ประพฤติพรหมจรรย์

ทีนี้ถ้าเราไม่ปวารณากัน ตัวทีปฏิมานะมันจะมาดบังความรักและ
ปรารถนาดีของเพื่อนสหธรรมิกที่จะแนะนำให้เราได้บรรลุเป้าหมายที่

ได้ตั้งใจมาบวชในคราวนี้ จากการได้เห็น ได้ยิน หรือสงสัยว่า จะทำ
ไม่ถูกหลักวิชาตามคำสอนพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ซึ่งเป็นอันตราย
ต่อชีวิตของเพศสมณะ ก็จะสูญเสียเวลาเปล่าในการมาบวช

เพราะฉะนั้น ถ้าพิจารณาไว้ เท่ากับเราเปิดช่อง เปิดโอกาสให้กับ
ตัวเอง ให้ผู้อื่นได้มาเป็นกัลยาณมิตรให้กับเรา คอยทักท้วง ตักเตือน
แนะนำด้วยความรักและปรารถนาดี เพื่อเราจะได้มีสติหันกลับมา
ทบทวนตัวเองว่า เราได้ทำถูกต้องตามพระธรรมวินัยไหม ก็จะได้ให้
โอกาสอันนี้ขึ้นมา

สำหรับผู้ทีอวุโส มีพรชำน้อยกว่าภันเต แม้เป็นสิ่งที่ยากแต่ก็
ยังง่ายกว่าผู้ที่เป็นภันเตปวาวณา เพราะว่ามีผู้ที่เป็นภันเตซึ่งบวชมาก่อน
ที่เรียกว่าแก่วัดนี้ ก็มักจะดื้อ สอนตัวเองไม่ได้ ใครแนะนำก็ไม่ค่อยจะ
ได้ ก็จะมีอาศัยช่วงวันมหาปวารณานี้ปวารณาซึ่งกันและกัน เปิดโอกาส
ให้ซึ่งกันและกันว่า ได้เห็นพฤติกรรมก็ดี ได้ยินข่าวใครมาเล่าสู่กันฟัง
ก็ดี หรือสงสัยก็จะได้มาซักถามกันก่อน ด้วยความรักและปรารถนาดี
ว่าเป็นอย่างนั้นไหม ทำอย่างนั้นหรือเปล่า ถ้าทำก็โปรดไปทบทวน
คำสอนพระลัสมาสัมพุทธเจ้า และก็ปรับปรุงแก้ไขใหม่ อาจจะเตือน
โดยตรง หรือเตือนโดยอ้อม บางจังหวัดก็ต้องเตือนตรง ๆ บางจังหวัด
ก็ต้องพูดอ้อม ๆ ในสภาวะที่ผู้ฟังยังไม่พร้อมก็จะแนะนำกันโดยอ้อม
เพื่อประโยชน์สุขของท่านนั้น นี่ก็เป็นเรื่องที่มีความสำคัญมากสำหรับ
วันมหาปวารณา ใจยังบริสุทธิ์บริบูรณ์มากเท่าไร ก็จะยิ่งใกล้
เป้าหมายเท่านั้น เพราะฉะนั้น เรามาวชก็เพื่อวัตถุประสงค์นี้

สิ่งที่สำคัญก็คือการปฏิบัติธรรม ก็ยังต้องปฏิบัติธรรมกันต่อ
นี้เป็นประดุจลมหายใจเข้าออกของเรา ที่จะต้องทำกันไป เพื่อ
ตัวของเราเองเป็นหลัก และโดยอ้อมก็เพื่อชาวโลกทั้งหลาย

อานิสงส์กรินตามธรรมวินัย

๑) เทียวไปโดยไม่ต้องบอกลา เทียวในที่นี้ คือ เทียวแสวงหา
ที่วิเวกเพื่อบำเพ็ญสมณธรรม เพื่อความบริสุทธิ์บริบูรณ์ของตัวเรา เมื่อ

ได้พิจารณาแล้วได้อานิสงส์การอยู่จำพรรษา อานิสงส์กฐินแล้ว เราก็ไปแสวงหาที่ปลีกวิเวก ทำความเพียรได้ ก็เป็นที่ยอมรับกันในธรรมวินัย แต่ในแง่ปฏิบัติจริงในยุคของเรา เนื่องจากเรามีความรักและห่วงใยซึ่งกันและกัน ถึงแม้จะได้ อานิสงส์นี้ก็ตาม แต่ว่าด้วยความรักและห่วงใยนี้ ก็ควรจะตบตบกันนะ เพราะว่าเมื่อมีอะไรก็จะได้ช่วยเหลือเกื้อกูลกันได้ทัน

๒) **เที่ยวไปโดยไม่ต้องถือไตรจีวรครบสำหรับ** ก่อนที่จะได้รับ อานิสงส์นี้ไปไหนต้องครบชุดนักรบ มีผ้าสามผืน คือ จีวร สังฆาฏิ สบง ต้องให้ครบ แต่พอได้อานิสงส์นี้ ก็ไม่ครบได้ ให้มีการเบบาทที่สุดเพื่อตัวเราจะได้ไม่มีเครื่องกัณฑ์ใจ ส่วนรายละเอียดไปศึกษานะลูกนะ สำคัญนะ เพื่อตัวของเราจะได้ปฏิบัติได้ถูกต้อง เราจะได้มีความสุขในเพศสมณะ

๓) **ฉันคนโกชนและปรัมปรโกชนได้** คือ ฉันเป็นวงได้ แต่อย่าคุยนอกเรื่อง ให้คุยเรื่องธรรมะ เพื่อใจจะได้วันเวียนอยู่ในธรรมะ ใจจะได้หยุดนิ่งได้ง่าย ไม่ฟุ้งซ่าน

๔) **เก็บอดิเรกจีวรได้ตามปรารถนา** อดิเรกจีวร คือ จีวรที่เกินสามผืน เพราะปกติท่านให้มีบริขารน้อยสุด จีวรน้อยสุด คือ จำลองแบบมาจากพระนิพพาน พระนิพพานท่านไม่มีผืนที่สิ้นะ ยิ่งมีน้อยชิ้นเท่าไร เครื่องกัณฑ์ก็น้อย ไม่ต้องดูแลรักษา ไม่ต้องเสียอารมณ์

เวลาหายไป หรือฉีกขาด หรือใครมาขอยืมไปใช้โดยไม่บอกเรา จึงกำหนดให้มันน้อย แต่อ่านถึงสัจข้อนี้ คือ ถ้ามีมาเพิ่มก็เก็บรักษาได้ ซึ่งปกติเราจะเก็บไว้เป็นส่วนกลางนะ

๕) จีวรที่เกิดขึ้นอีกเป็นของพระที่จำพรรษาในวัดนั้น ๆ ทั้งหมด

นี่ก็ใกล้วันกฐิน ปีนี้ตรงกับวันอาทิตย์ที่ ๒ พฤศจิกายน ที่จะถึงนี้ ในช่วงนี้เราทำความบริสุทธิ์กันให้ดี เพราะว่าประธานกฐินปีนี้เป็นพระเดชพระคุณหลวงปู่ ผู้ค้นพบวิชชาธรรมกาย ที่เราไปกราบอาราธนาท่านเป็นหลักเป็นประธานกฐินแรกของวัดพระธรรมกาย นี่เป็นเรื่องสำคัญ กว่าจะถึงวันนั้น อยากรู้ให้ลูกทุกรูปทำความบริสุทธิ์กายวาจาใจกันให้ดีเพื่อตัวของเรา แล้วก็เพื่อเทิดพระคุณให้ความสำคัญสูงส่ง แก่พระเดชพระคุณหลวงปู่ ผู้เป็นประธานกฐินในปีนี้

เพราะฉะนั้นลูกทุกรูปไปทำความละเอียดไว้ให้ใจใส ๆ ให้ใจบริสุทธิ์หยุดนิ่งในกลาง ให้เข้าถึงพระธรรมกายในตัว จะได้ถูกหลักวิชา และถูกใจพระเดชพระคุณหลวงปู่ ท่านด้วย ตลอดชีวิตของท่านเกิดมาเพื่อการนี้ นี่ก็เป็นเรื่องที่สำคัญมาก ๆ

สำหรับมหาทานบารมีที่ลูกทุกรูปได้นำมาถวายสร้างมหาทานบารมีในวันนี้ ก็ขอให้มหาทานบารมีนี้ เป็นเครื่องสนับสนุนให้ลูกทุกรูป มีความบริสุทธิ์บริบูรณ์ในการประพฤติพรหมจรรย์

พิธีอุปสมบท ณ พระอุโบสถวัดอรุณราชวราราม ราชวรมหาวิหาร กรุงเทพฯ

ให้ได้เข้าถึงวิชาธรรมกายอย่างสะดวกสบาย อย่างง่ายดาย อย่าง
ถูกต้องร้อยตรงไปตามความเป็นจริง ให้มีรู้มีญาณแม่นยำ
บริสุทธิ์บริบูรณ์ ให้มีบุญพิเศษที่จะไปปฏิบัติศาสนกิจที่หลวงพ่
และหมู่คณะได้มอบหมายเอาไว้ให้สำเร็จเป็นอัศจรรย์ ให้มีสุขภาพ
พลานามัยที่แข็งแรง อย่าเจ็บ อย่าป่วย อย่าไข้ ให้บุญจาก
พระนิพพานปกปักรักษาตลอดวันตลอดคืนตลอดเวลาทุกอนูวินาที
จงทุกประการเทอญ ๐

กราบบูชามหาธรรมกายเจดีย์ เจดีย์แห่งพระรัตนตรัย

